

En uke fylt med energi

Tekst og foto Mari Hetland, norsk deltaker på SNLA 2018

Mari Hetland fra Bryne var en av deltakerne på årets SNLA samling på Røros. Her deler hun inntrykkene fra uken; personlig og levende fortalt. Takk Mari! Det er lagt ut flere bilder og sammendrag for dagene på «SNLA Soroptimist Nordic Leadership Academy» sin facebookside.

Deltakere og ledere samlet.

Søndag 24 juni. Jeg sitter på flyplassen på Sola. Det er søndags ettermiddag, og de fleste på flyplassen skal hjem, etter å ha tilbragt helgen sammen med familie og venner. Jeg er ofte på flyplassen. Månedlig er jeg ute og reiser i forbindelse med jobb. Å fly har blitt en vane. Men i dag føles det annerledes. Jeg er litt nervøs. Og spent. Jeg er på vei til Røros, for å delta på SNLA 2018. Jeg vet det kommer til å bli en tøff uke, og jeg begynner å tvile på om jeg er god nok? Jeg er jo bare en klesdesigner. De andre deltakerne har sikkert utrettet mye mer enn meg.

Flyet er forsinket. Jeg kommer til å miste mitt neste fly. Blir hun som kommer for seint. Det er så typisk. Jeg løper gjennom Gardermoen. Flyet til Røros skal egentlig ha lettet allerede, men det ser ut som også det er forsinket. Svett og

andpusten rekker jeg det akkurat. Jeg er en av de siste som går på.

Flyet er det minste jeg noen gang har vært på. Vi har ikke en gang sete nummer. «Sett deg der det er plass», sier flyvertinnen. Akkurat som på en buss. Jeg forstår fort at 95% av de som er på flyet, skal delta på SNLA. De har allerede funnet hverandre og sitter i grupper. Snakker ivrig sammen. De har sikker løst verdensproblemet. Jeg kan se det på dem. Mens jeg, Mari, fra lille Bryne, bare har studert mote. Jeg lurer på hvorfor jeg er her, men minner meg selv på at jeg har blitt valgt ut for en grunn.

Mandag og tid for frokost. Hvor skal jeg sitte? Jeg kjenner jo ingen. Allikevel snakker alle til meg. De er interessert i meg og hva jeg driver med. Vi er i en

Vi fikk besøk av SIE-president Renata Trottmann, her flankert av Freja Ulvestad Kärki (t.v.) og Marit Haanæs. Disse tre fortalte om sine liv som ledere under forelesningen om «Role models».

sånn setting hvor ingen kjenner hverandre, men alle er interessert i å bli kjent. Jeg innser at dette er bra folk. Positive mennesker som løfter deg opp. Jeg retter opp ryggen. Dette kommer til å bli en bra uke!

Forelesningene starter kl. 8.00 hver morgen og vi holder det gående helt til kl. 19.00, kun avbrutt med matpauser, og et opphold med fysisk øvelse midt på dagen.

På planen i dag står det at vi skal lære om Soroptimistene og hva de driver

Viktig med fysisk bevegelse hver dag.

Presentasjoner og gruppearbeid.

med, og om presentasjon og kommunikasjon. I realiteten lærer vi om hvem vi er, hvordan vi kan bygge oss selv opp, og om teknikker og verktøy vi kan bruke for å nå drømmene våre. Vi blir fortalt at vi kan få til det vi vil her i livet, og foreleserne er så dyktige at vi tror at det faktisk er mulig.

Og slik fortsetter resten av uken. Dag etter dag blir jeg imponert over et utrolig lærerikt program med fokus på selvutvikling og lederskap. Jeg trodde uken kom til å bestå av tunge forelesninger om hvordan være en leder. I stedet er fokuset på oss og vår utvikling. Hvordan vi kan være den beste versjonen av oss selv. Og hvordan vi kan løfte hverandre. Empowerment. Det er en sterk energi i gruppen. En følelse av at vi står sammen om alt, oss, vi, søstre.

Vi har debatt og refleksjon, lærer oss mindfulness og visualisering, lærer om viktigheten og gleden av musikk og rytme, har kulturell lunsj i byen, får presentert økonomi for oss som vil starte for oss selv, og sist men ikke minst får vi besøk av mange spennende mennesker som forteller sine historier og deler sine erfaringer.

På torsdagskvelden blir vi invitert på middag arrangert av Røros soroptimistklubb. Hele bygda har bidratt for å stelle i stand kvelden. Det er blitt donert både mat og penger fra store og små for at vi skulle få en fin kveld. Hele klubben stiller opp og serverer oss ypperlig lokal mat. Ei har motorsykelbukser i skinn og kjører kabriolet. Andre har på seg blomsterkjoler. Det er noe med disse menneskene. De er så forskjellige, men de opptre så sterkt sammen. De jobber for samme sak. Og det er kun godhet i

Gode samtaler.

dem. Vi er slitne på dette tidspunktet, og det varmer å bli så godt mottatt. Det føles litt uvirkelig, energien i rommet, vi føler oss sterke, sårbare, glade, trøtte. Alle følelsene våre kommer frem i løpet av denne uken.

Uken avsluttes med presentasjoner på fredagen. Gruppepresentasjon med tema «To help women and girls – Soroptimists should...». Deretter har vi individuell presentasjon av «My dream». Jeg våkner litt uggen og nervøs. Vil at dagen skal gå fort. Vil egentlig ikke presentere. Men makan til dag det blir! Selv om vi har blitt godt kjent i løpet av uken, blir vi enda tettere under presentasjonene. Det er så mange sterke historier i denne gruppen. Så mange sterke kvinner, med så store drømmer. Vi deler både tårer og latter. Etterpå er kroppen min fylt med følelser. Vi er en del av noe. Jeg har ikke lyst å dra hjem. Jeg vil være her lenger med disse vakre menneskene. Vi holder rundt hverandre, deler mer tårer og

Her hadde vi musikkundervisning. Vi fikk høre mye forskjellig musikk, danset og snakket om rytmer, språk og uttrykk. Også dette var en time med avbrekk midt på dagen, for å bryte opp de tyngre forelesningene. «Avbrekk med musikk og dans».

latter. Klemmer hverandre. Hvordan er det mulig å knytte så sterke bånd med personer jeg nettopp har møtt? Vi skal møtes igjen. Vi må møtes igjen!

På vei hjem, er nok en gang flyet fylt av deltakere fra SNLA. Først på Gardermoen splittes vi. Vi er utslitt, men vil ikke ta farvel. Vi går sammen i en flokk, og én etter én trer vi ut av gruppen etterhvert som vi passerer gatene for videre flyvninger. Gate A8 er min. Jeg skal til Stavanger. Det føles tomt å se resten av gruppen gå videre mot utenlandsterminalen. Men allikevel er jeg fylt av en enorm glede. En god energi. Fy flate, for en bra uke dette har vært. Jeg skulle virkelig ønske at alle kunne få oppleve det vi har gjort denne uken.

Nyter sol i pausen.